

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 9C/153/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814209864
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814209864.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci navrhovateľky: J. U., Q.. XX.X.XXXX, U. O. XXX/XX, XXX XX T. Q. W., proti odporcovi: N. U., Q.. XX.X.XXXX, W. U. O. XXXX/XX, T. Q. W., W..Č.. Ú. G. Ú. R., o určenie manželského výživného, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom podaným dňa 7.11.2014 domáhal, aby súd svojim rozsudkom zaviazal odporcu prispievať na jeho výživu sumou, ktorú určí súd. Podanie návrhu odôvodnila tým, že s odporcom žila v jednej domácnosti a aj so svojimi 4 deťmi. Momentálne žije so svojim priateľom u svojej matky v Čičave, deti boli priebežne odobraté manželovi do krízového centra v Čemernom. Tohto času sa manžel nachádza vo VTOS. Jej mesačný príjem pozostáva iba z DHN. Nakoľko si chce založiť novú rodinu, chce svoje deti z krízového centra a jej momentálna finančná situácia je nedostačujúca a odporca si voči nej ako manželke neplní vyživovaciu povinnosť a ani voči maloletým deťom.

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, výpoveďou navrhovateľky, rozsudkami sp. zn. 13/271/2014, 8P/71/2014, 6P/46/2010 a zistil tento skutkový stav.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že návrh podala preto, že ich manželstvo s odporcom trvá naďalej, ktorý je t.č. vo výkone trestu v Prešove. Teraz žije s priateľom H. A. a jej deti sú v krízovom centre v Čemernom. Chce podať návrh na rozvod. Jej príjem je 61,- eur a výdaje má vo výške 47,- eur. na deti výživné neplatí. Vec necháva na rozhodnutí súdu.

Rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 13C/271/2014 zo dňa 27.06.2014, bolo konanie o povinnosti J. U. prispievať N. U. výživným v sume 20,- eur zastavené, vo zvyšnej časti súd návrh o určenie výživného zamietol a to z dôvodu porušovania dobrých mravov.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8P/71/2014 súd zistil, že rozsudkom zo dňa 29.05.2014 boli maloleté deti N.P. U., N. U. G. N. U. zverené do osobnej starostlivosti otca - navrhovateľa a matka - odporkyňa

bola zaviazaná platením výživného vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že matka sa zdržiava na neznámom mieste, v konaní bola zastúpená opatrovníčkou.

Rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 6P/46/2014-14 zo dňa 13.01.2015, súd uložil mal. deťom N., N. G. N. U. výchovné opatrenie a to pobyt v špecializovanom zariadení v krízovom stredisku Nádej vo Vranove nad Topľou, najdlhšie po dobu 6 mesiacov.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

V zmysle § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

V zmysle § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo, na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Vyživovacia povinnosť vzniká uzavretím manželstva, je viazaná na právnu existenciu manželstva a zaniká spolu s jeho zánikom zo zákonných dôvodov. Zásadne teda trvá počas celého trvania manželstva. Bez ohľadu na to, či manželia spolu žijú alebo nie, vyžaduje sa, aby mali rovnakú životnú úroveň. Aj pre priznanie výživného od manžela však platí ustanovenie § 75 ods. 2, podľa ktorého výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi. Je potrebné spoľahlivo zistiť dôvody, ktoré viedli niektorého manžela k neplneniu vyživovacej povinnosti.

Právo oprávneného na výživné od povinného musí byť v súlade s dobrými mravmi. Podľa vyššie uvedeného ustanovenia teda nemožno priznať výživné len v prípade, ak pre to existujú dôvody na strane oprávneného. Predpokladá sa teda také správanie oprávneného voči povinnému, ktoré spôsobí stratu práva priznať výživné.

Dobré mravy sú nepísané pravidlá slušnosti, ľudskosti, tolerancie, poctivosti a dôvery, z ktorých v prvom rade vychádza písané právo. Nie sú presne definované a vychádzajú zo všeobecne akceptovaných mravných princípov prevažnej časti spoločnosti. Súd ich vždy posudzuje v každom individuálnom prípade v kontexte konania účastníkov a súslednosti ich úkonov v čase a mieste.

Návrh na určenie vyživovacej povinnosti voči manželovi možno podať nielen vtedy, ak na strane jedného z manželov existuje sociálna odkázanosť, ale aj vtedy ak je spravodlivé dorovnať ich životnú úroveň.

Oprávneným z tejto vyživovacej povinnosti - vyživovacej povinnosti medzi manželmi je manžel, aktívna legitímácia vzniká, ak je jeho životná úroveň nižšia, než životná úroveň druhého manžela, resp. ak druhý manžel neprispieva na výživu tak, aby ich životná úroveň bola zásadne rovnaká. Povinným je druhý manžel, táto povinnosť sa nedá vylúčiť ani obmedziť a ani zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva počas trvania manželstva nemá vplyv na jej existenciu.

Na základe vykonaných dôkazov súd zistil, že návrhu na určenie manželského výživného nie je možné vyhovieť. Odporca je t.č. vo výkone trestu odňatia slobody a súdu nie sú známe jeho možnosti a ani majetkové pomery, na základe ktorých by súd mohol rozhodnúť o jeho povinnosti reálne poskytovať navrhovateľke manželské výživné.

Preto súd návrh na určenie manželského výživného zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého účastník, ktorý mal vo veci plný úspech, má právo na náhradu nákladov potrebných k účelnému uplatneniu práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odporca mal vo veci plný úspech, no náhradu trov si neuplatnil, žiadny nárok na ich náhradu mu nevyplýva ani zo súdneho spisu, súd mu preto náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.